

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.076 van 20 november 1998
in de zaak A. 78.237/X-8100.**

In zake : Carlo JACOBS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. WARNANTS,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Leopoldplein 35/4

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

tussenkomen de partijen :

1. de n.v. ONVECO,
2. de n.v. Etn. FRANZ COLRUYT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Carlo JACOBS
op 10 april 1998 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
5 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare
Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij de
beroepen van de gemachtigde ambtenaar en van het college
van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt tegen
de beslissing van 6 maart 1997 van de bestendige
deputatie van de provincieraad van Limburg houdende
gedeeltelijke inwilliging van het beroep van de
n.v. ONVECO tegen het besluit van 2 mei 1996 van het
college van burgemeester en schepenen van de
stad Hasselt tot weigering van de bouwvergunning voor
het uitbreiden van een handelsruimte gelegen aan de

H. Van Veldekesingel te Hasselt, kadastraal bekend sectie F, nrs. 215b, 219c, 218b, 217e, 222d en 210f, worden verworpen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 augustus 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. WARNANTS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat L. DEHAESE, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. ONVECO en de n.v. Etn. FRANZ COLRUYT met een verzoekschrift van

13 mei 1998 vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt op 31 maart 1994 aan de n.v. ONVECO de bouwvergunning heeft verleend voor het "oprichten van (een) grootwarenhuis" met een maximum verkoopsoppervlakte van 749 m² aan de H. Van Veldekesingel te Hasselt op percelen, kadastraal bekend Sectie F, nrs. 215b, 217e, 218b, 219c, 222h en 222r, dat de n.v. ONVECO op 9 april 1996 bij hetzelfde college van burgemeester en schepenen een bouwaanvraag heeft ingediend voor de uitbreiding van dit grootwarenhuis met "een polyvalent handelsgebouw (van) 1998 m² bestemd voor detailhandel met bijhorende parking en groen-aanleg" op de percelen, kadastraal bekend Sectie F, nrs. 215b, 219c, 218b, 217e, 222h en 210f, gelegen in de onmiddellijke nabijheid van verzoekers eigendom; dat het bouwterrein volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan Hasselt-Genk, gelegen is in woonuitbreidingsgebied; dat het volgens het bij ministerieel besluit van 21 mei 1992 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 22ter van de stad Hasselt gelegen is in de zone voor toonzalen, commerciële ruimten, wonen, handel en/of diensten; dat artikel 9.5. van de stedenbouwkundige voorschriften van dit bijzonder plan van aanleg bepaalt dat "bij het dossier van de bouwaanvraag (...) een verkeersstudie van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking gevoegd (dient) te worden"; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 2 mei 1996 de gevraagde bouwvergunning heeft geweigerd onder meer op grond van het ontbreken van bedoelde verkeersstudie; dat de n.v. ONVECO op 20 juni 1996 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg beroep heeft ingesteld tegen dit besluit; dat de bestendige deputatie bij besluit van 6 maart 1997 het beroep van de

n.v. ONVECO heeft ingewilligd voor het "uitbreiden van de polyvalente handelsruimte over een oppervlakte van 34,60 m x 28,80 m" onder de erin gestelde voorwaarden; dat de gemachtigde ambtenaar op 24 maart 1997 en het college van burgemeester en schepenen op 26 maart 1997 beroep hebben ingesteld tegen dit besluit bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 5 februari 1998, eensdeels, de beroepen van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen heeft verworpen, en anderdeels, heeft beslist dat "bijgevolg (...) de beslissing van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, houdende gedeeltelijke toekenning van bouwvergunning aan de heer advocaat H.C. SEBREGHTS namens de NV ONVECO, haar rechtskracht (herneemt)"; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 27 februari 1998, eensdeels, zijn besluit van 5 februari 1998 heeft ingetrokken, en anderdeels, het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft verworpen en het beroep van het college van burgemeester en schepenen heeft ingewilligd en "bijgevolg (...) de beslissing van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, houdende gedeeltelijke toekenning van bouwvergunning aan de heer advocaat H.C. SEBREGHTS namens de NV ONVECO (heeft) vernietigd"; dat bij het arrest nr. 72.903 van 1 april 1998 ten verzoeken van de n.v. ONVECO en de n.v. Etn. Franz COLRUYT het besluit van 27 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, intrekking van zijn besluit van 5 februari 1998, en anderdeels, verwerping van het beroep van de gemachtigde ambtenaar, inwilliging van het beroep van het college van burgemeester en schepenen, en vernietiging van het besluit van 6 maart 1997 van de

bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, wordt vernietigd;

Overwegende dat de tussenkomende partijen ter terechtzitting aanvoeren dat de werken volledig zijn voltooid en dat de betrokken handelsruimte reeds in gebruik is genomen, zodat de vordering tot schorsing "zonder voorwerp" is geworden en het nut van een eventuele schorsing in vraag kan worden gesteld;

Overwegende dat de tussenkomende partijen geen bewijskrachtig gegeven bijbrengen ter staving van hun bewering; dat vooralsnog moet worden aangenomen dat de litigieuze bouwwerken nog niet zijn voltooid; dat de opgeworpen exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tussenkomende partijen opwerpen "dat de juridische grondslag voor het uitvoeren van de bestreden uitbreidingswerken aan de Colruyt-vestiging niet gelegen is in (het bestreden) besluit dd. 5 februari 1998 vanwege de minister, doch in de beslissing van 6 maart 1997 vanwege de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, houdende gedeeltelijke toekenning van bouwvergunning", dat hieruit volgt "dat de bestreden beslissing dd. 5 februari 1998 geen rechtsgevolgen voor verzoekende partij genereert", en dat "het beroep waarbij een handeling zonder rechtsgevolgen wordt aangevochten, (...) niet ontvankelijk (is)", dat het arrest nr. 72.309 van 1 april 1998 "uitsluitend de onwettigheid van de weigeringsbeslissing (heeft) weerhouden, nu deze 'laattijdig en ongeldig is' geschied, niet echter van het intrekingsbesluit", dat het feit dat de Raad "de onwettigheid van het intrekingsbesluit niet heeft weerhouden (...) van essentieel belang (is), nu dit impliceert dat het recht van verzoekers om de bouwwerkzaamheden uit te voeren, voortvloeit uit de beslissing dd. 6 maart 1997 van de bestendige deputatie

van de provincieraad Limburg", en dat er "tegen dat besluit van de Bestendige Deputatie trouwens geen enkele grief (wordt) aangehaald", dat beroepen gericht tegen beslissingen die geen enkel nadeel toebrengen aan de verzoekende partij, "zoals in casu, de beslissingen die geen rechtsgevolgen ressorteren" eveneens niet ontvanke-lijk zijn bij gebrek aan belang, en dat "verzoeker, die woont ter hoogte van het Quick-restaurant, zich nooit heeft verzet tegen de bouwvergunning daarvoor, noch tegen de uitvoering van een navolgende bouwvergunning aan Londen & York, gelegen tussen Quick en Colruyt, noch tegen de uitvoering van de eerste bouwvergunning voor Colruyt";

Overwegende dat artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, aan de bestendige deputatie en aan de Vlaamse regering, wanneer zij oordelen in hoger beroep, dezelfde beoordelingsbevoegdheid toekent als die waarover het college van burgemeester en schepenen beschikt; dat die wettelijke bepaling niet meer is dan de uitdrukkelijke bevestiging van één der wezenskenmerken van het georganiseerd administratief beroep, met name dat bij het behandelen van zulk beroep de aanvraag in haar volledigheid, en dus zowel ten aanzien van de rechtma-tigheid als ten aanzien van de opportuniteit, wordt onderzocht; dat uit het door artikel 53, §§ 1 en 2, van voornoemd decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gegeven recht van hoger beroep bij de bestendige dep-utatie en nadien bij de Vlaamse regering, voor die bestuursorganen de verplichting voortvloeit om over dat beroep uitspraak te doen; dat het effectief instellen van het hoger beroep door de aanvrager, het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, naar gelang het geval, dan ook de beslissingsbevoegdheid over de aanvraag van het college van burgemeester en schepenen naar de bestendige deputatie, en nadien van de

bestendige deputatie naar de Vlaamse regering overdraagt, met het gevolg dat de beslissing van het college, en nadien van de bestendige deputatie, uit de rechtsorde verdwijnen, en dat de beslissing van de bestendige deputatie, respectievelijk de Vlaamse regering, in de plaats komt van de beslissing waartegen het hoger beroep werd ingesteld;

Overwegende dat het arrest nr. 72.903 van 1 april 1998 het besluit van 27 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, intrekking van zijn besluit van 5 februari 1998, en anderdeels, verwerping van het beroep van de gemachtigde ambtenaar, inwilliging van het beroep van het college van burgemeester en schepenen, en vernietiging van het besluit van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, heeft vernietigd; dat hieruit volgt dat het besluit van 5 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, ab initio zijn rechtskracht heeft behouden, en de enige titel vormt waaruit de n.v. ONVECO haar recht op bouwen kan putten; dat de exceptie van niet ontvankelijkheid, in zoverre wordt aangevoerd dat het bestreden besluit van 5 februari 1998 geen rechtsgevolgen doet ontstaan, niet gegrond is;

Overwegende dat de omstandigheid dat verzoeker zich nooit heeft "verzet" tegen andere bouwvergunningen in de onmiddellijke omgeving van zijn eigendom, hem zijn belang niet ontnemt bij de vernietiging van de bestreden bouwvergunning; dat de exceptie van niet ontvankelijkheid in zoverre evenmin gegrond is;

Overwegende dat de raadsman van de tussenkomende partijen ter terechtzitting opwerpt dat verzoeker niet doet blijken van het vereiste belang

aangezien hij geen onmiddellijk aanpalende eigenaar is, aangezien er evenmin een directe toegang naar de COLRUYT-vestiging is voorzien, en aangezien verzoekers zoon een "studentenjob" bij de n.v. COLRUYT heeft uitgeoefend;

Overwegende dat uit de neergelegde plans en luchtfoto's blijkt dat verzoekers eigendom weliswaar niet paalt aan het bouwperceel, maar wel in de onmiddellijke nabijheid ervan is gelegen; dat hij hierdoor alleen reeds van een voldoende belang doet blijken; dat de omstandigheid dat er geen directe toegang tot de Veldstraat is voorzien hieraan geen afbreuk doet; dat het feit dat verzoekers zoon een "studentenjob" bij de n.v. COLRUYT heeft verricht uiteraard zonder enige invloed is op het belang van verzoeker; dat de opgeworpen excepties niet kunnen worden weerhouden;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste onderdeel van het eerste middel de schending aanvoert van artikel 9.5. van het bijzonder plan van aanleg nr. 22 ter, van de stad Hasselt, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 21 mei 1992, dat onder meer bepaalt dat "bij het dossier van de bouwaanvraag (...) een verkeersstudie van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking (dient) gevoegd te worden", van het motiveringsbeginsel

en het zorgvuldigheidsbeginsel; dat hij dit onderdeel van het middel uiteenzet als volgt :

"Er wordt uitdrukkelijk bepaald dat bij het dossier van de bouwaanvraag een verkeersstudie dient gevoegd te worden van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking.

Deze verkeersstudie is niet voorhanden. Er dient te worden vastgesteld dat een dergelijk uitgebreide verkeersstudie niet samen met de aanvraag werd ingediend. Er dient te worden vastgesteld dat deze volkomen ontbreekt. Dit dient te worden beschouwd als een *conditio sine qua non*. Door oorspronkelijk een bouwvergunning toe te kennen zonder rekening te houden met deze bepalingen van het kwestieuze BPA, werd een onwettige- en dus vernietigbare- beslissing genomen. De overheid kan wettelijk geen vergunning afgeven in strijd met een bijzonder plan van aanleg.

De plannen van aanleg hebben, krachtens artikel 2 paragraaf 1 Stedenbouwkundigdecreet, een bindende en verordenende kracht. Dit betekent dat een overheid bij het verlenen van bouwvergunningen niet mag afwijken van de voorschriften van een goedgekeurd plan van aanleg. Bovendien moeten de planvoorschriften worden geëerbiedigd, zelfs indien ze als niet meer redelijk of achterhaald zouden worden beschouwd.

In casu heeft de minister in zijn besluit de dwingende bepalingen van het BPA miskend door impliciet te stellen dat aan de vereiste voorzien door het BPA 22ter was voldaan.

De motivering van het besluit van 5 februari 1998 was niet draagkrachtig. Er werd toen door de minister impliciet voorgehouden dat geen verkeersstudie nodig was omdat 'uit de notulen van de openbare gemeenteraadszitting van 25 november 1997 evenwel blijkt dat de aanvraagster zich heeft geëngageerd om inzake de aanleg van de bewuste rotonde voor het bedrag van maximum 7.590.000 BEF tussen te komen; Dat de opvatting van deze verkeersoplossing een voorbereidende studie en een concreet aanleg voorstel impliceert'.

Dat achteraf werd ingezien dat deze motivering duidelijk niet draagkrachtig was, reden waarom achteraf het besluit van 27 februari 1998 van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening werd uitgevaardigd. Dat trouwens ook blijkt uit de motivatie van het arrest dd. 1 april 1998.

Dat niet kan worden tegengesproken dat er geen verkeersstudie is en overigens ook niet uit het administratief dossier blijkt dat er enige voorbereidende studie zou zijn verricht.

Dat de gemeenteraadsbeslissing van 25 november 1997 (stuk 2) stelt :

'Gelet op het schrijven van 24 oktober 1997 van de raadsman van de n.v. ONVECO en COLRUYT (...).

Gelet op de bevestiging in voormeld schrijven van het engagement van de n.v. COLRUYT nopens de financiering van de aanleg van een rotonde op de Runkxstersteenweg ten bedrage van maximum 7.590.000 BEF exclusief BTW'.

Dat de juiste draagwijdte en omvang van het engagement volledig worden miskend, hetgeen duidelijk blijkt na lezing van de officiële brieven dd. 19.9.1997 en 24.10.1997 (stukken 3 en 4). Het schrijven van 24.10.1997 stelt :

'1. De n.v. COLRUYT verbindt er zich toe de aanleg van het rondpunt gelegen op de Runkxstersteenweg te financieren voor een maximaal bedrag van 7.590.000 BEF exclusief BTW.

3. De n.v. COLRUYT (evenals de n.v. LONDEN en YORK) vraagt om bij de opmaak van het ontwerp van de aanleg van het rond. Alsook bij het lastenboek en de toewijziging gehoord te worden'.

Uit dit schrijven, waarnaar de gemeenteraadsbeslissing uitdrukkelijk heeft verwezen en waarvan de inhoud uiteraard afdoende bekend is, blijkt zeer duidelijk dat er nog geen verkeersstudie is gemaakt, gezien de partijen n.v. COLRUYT en n.v. LONDEN en YORK uitdrukkelijk verzoeken om bij de opmaak van het ontwerp te worden gehoord. Er is dus niet eens een voorstudie of enig ontwerp.

Er kon dan ook niet worden gesteld dat uit dit engagement blijkt dat er verkeersstudie werd gemaakt, ook niet impliciet worden afgeleid.

Het door verzoekende partij aangevoerde middel is dan ook ernstig";

Overwegende dat de tussenkomende partijen antwoorden dat de stelling van verzoeker dat "bij de vergunningsaanvraag geen verkeersstudie zou zijn gevoegd (...) niet correct (is)", dat "tesamen met de vergunningsaanvraag (...) een verkeersstudie (werd) ingediend", dat zelfs zo dit niet zou zijn gebeurd "quod non", dit "geenszins aanleiding (zou) kunnen geven tot de schorsing van het Ministerieel Besluit dd. 5 februari 1998", aangezien "de Ministeriële Omzendbrief dd. 20 oktober 1982 waarnaar in artikel 9.5. van het B.P.A. nr. 22ter wordt verwezen, (...) ingevolge de Omzendbrief R0/97/04 van 3 juni 1997 uitdrukkelijk (werd) afgeschaft", zodat "aangezien de bestreden beslissing dateert van 5 februari 1998, derhalve na de

afschaffing van de Ministeriële Omzendbrief dd. 20 oktober 1982, (...) de minister zich hierop niet (kon) beroepen", en een weigering van de vergunning "rechtdoende op de eerder afgeschafte Omzendbrief (...) door een onwettigheid (zou) aangetast zijn", dat, zelfs indien zij bij hun aanvraag toch een verkeersstudie dienden te voegen, "dient vastgesteld dat hieraan terdege is voldaan", dat de vereiste van artikel 9.5. immers "uitsluitend de aanduiding van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking op het perceel" betreft, gegevens die reeds werden aangeduid op het inplantingsplan van de eerste bouwvergunning van 30 december 1993, waarover het college van burgemeester en schepenen heeft geoordeeld, dat "ook in de latere bouwvergunningsaanvragen (...) steevast een inplantingsplan (werd) toegevoegd met daarop de krachtens de afgeschafte Omzendbrief dd. 20 oktober 1982 vereiste vermeldingen", zodat "aan de voorwaarde van de afgeschafte Omzendbrief dd. 20 oktober 1982 (...) zonder meer voldaan (is)", dat het bestreden besluit "slechts de uitbreiding van een bestaande Colruyt-vestiging (betreft)", waarvoor op 31 maart 1994 een bouwvergunning is afgegeven, "uiteraard met inbegrip van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking", dat "de verkeerssituatie op het perceel (...) reeds dd. 31 maart 1994 regelmatig (werd) vergund", en aan verzoeker "reeds sedert de aflevering van de eerste (niet-uitgevoerde) bouwvergunning dd. 30 december 1993 genoegzaam bekend (is)", dat de uitbreiding van de winkel "hieraan niets (verandert)", en dat deze uitbreiding "kleiner (is) dan de op 30 december 1993 vergunde";

Overwegende dat artikel 9.5. van het bijzonder plan van aanleg nr. 22 ter van de stad Hasselt, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 21 mei 1992, onder meer bepaalt :

"9.5. Verkeer/Verhardingen/Beplantingen.
cfr. ministeriële omzendbrief dd. 20.10.82 in
verband met parkeergelegenheden is van toepassing.
Bij het dossier van de bouwaanvraag dient een
verkeersstudie van de in- en uitritten, de inwendige
circulatie en de organisatie van de parking gevoegd
te worden.
(...)"

Overwegende dat in de huidige stand van het
geding uit de gegevens van de zaak niet blijkt -hetgeen
door partijen overigens niet wordt betwist- dat bij de
bouwaanvraag van 9 april 1996 voor de betrokken uit-
breiding van de handelsruimte aan de
H. Van Veldekesingel te Hasselt geen afzonderlijke
"verkeersstudie" was gevoegd van de in- en uitritten, de
inwendige circulatie en de organisatie van de parking;
dat de omstandigheid dat op de inplantingsplannen
gevoegd bij vorige bouwvergunningen de vereiste gegevens
reeds waren aangegeven, de aanvrager er op het eerste
gezicht niet van ontslaat de door voormeld artikel 9.5.
van het bijzonder plan van aanleg vereiste verkeers-
studie bij de bouwaanvraag te voegen; dat de bewering
dat de aanduiding van de in- en uitritten op het inplan-
tingsplan beantwoordt aan de vereiste van een "verkeers-
studie" betreffende de in- en uitritten, de inwendige
circulatie en de organisatie van de parking, niet
overtuigt; dat in de huidige stand van de rechtspleging
dient te worden aangenomen dat aan de door artikel 9.5.
van het bijzonder plan van aanleg nr. 22ter opgelegde
vereiste niet lijkt te zijn voldaan;

Overwegende dat de "ministeriële omzendbrief
dd. 20.10.82 in verband met parkeergelegenheden", die
door artikel 9.5. "van toepassing" wordt verklaard, en
werd opgeheven bij de omzendbrief R0/97/04 van 3 juni
1997, handelt over "de eis om bij bouwwerken
parkeerruimte te scheppen"; dat de in deze omzendbrief
vervatte richtlijnen prima facie geen betrekking hebben
op de door voormeld artikel 9.5. opgelegde vereiste bij

het dossier van de bouwaanvraag een verkeersstudie van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking te voegen;

Overwegende dat het eerste onderdeel van het eerste middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden dat hij "op nauwelijks enkele 10-tallen meters woont van de supermarkt COLRUYT", dat "de beperkte vestiging met een netto handelsoppervlakte van 749 m² op dit ogenblik reeds een impact heeft op de leefwijze van de bewoners in de achtergelegen Veldstraat" en "hierdoor de verkeersstroom reeds ernstig is toegenomen", dat "de werken voor zijn deur zijn aangevat, maar nog niet werden beëindigd", dat "er van in den beginne een doorgang voor voetgangers en fietsers (is) die via de Veldstraat de Colruytwinkel willen bereiken", dat "indien de uitbreiding het dubbele bedraagt van de thans bestaande handelsoppervlakte, dit betekent dat de verkeersstroom meer dan het dubbele zal bedragen van de thans bestaande verkeersstroom", dat "daardoor alleszins (zijn) leefkwaliteit en (...) woongenot (...) zullen worden aangetast", dat "bovendien een ongecontroleerde aanvoer van voertuigen zal zorgen voor verkeersonveiligheid in de straat", waar "niet meer op een normale wijze zal kunnen worden gefietst", dat "ook een vermindering van privacy zal plaatshebben gezien de toeloop van bezoekers", dat het "algemeen geweten (is) dat hypermarkten de criminaliteit en het vandalisme in de buurt in grote mate doen toenemen", dat "ook te vrezen (valt) dat er zeer ernstige parkeerproblemen zullen ontstaan", nu er "in de Veldstraat (...) aan de rand van de rijbaan niet de minste gelegenheid (is) voorzien om te parkeren", dat "de voertuigen zelfs op zijn oprit zullen komen parkeren(,) temeer omdat aan de achterzijde van de

winkel een doorgang voor de bezoekers is voorzien", dat "dit parkeerprobleem (...) des te erger (is), nu blijkt dat het bestaande parkeerterrein voor het overgrote deel zal worden ingepalmd met de uitbreiding van de supermarkt", zodat "het aantal parkeerplaatsen ernstig zal verminderen in plaats van toenemen", dat er "bovendien ook geen vooruitzichten zijn i.v.m. het oprichten van bijkomende parkeerplaatsen op het links gelegen perceel eigendom van de N.V. London en York", waarvoor "trouwens geen enkele vergunning (...) werd afgeleverd", dat "een verhoging van het aantal voertuigen (...) steeds geluidsoverlast met zich (brengt)", dat "er ook zwaar vrachtverkeer zal bijkomen, in een niet te voorziene mate", dat "een moeilijk te herstellen ernstig nadeel eveneens bestaat in het waardeverlies dat (zijn) woning zal ondergaan", nu "de inplanting of beter gezegd de uitbreiding van de supermarkt (...) verstrekkende gevolgen (zal) hebben i.v.m. geluid, privacy, veiligheid enz...", en door de uitbreiding zijn woning "volledig aan het zicht onttrokken (zal) worden (zicht vanaf de Hendrik van Veldekesingel en het kruispunt Hendrik van Veldekesingel - Runkxstersteenweg)", en "het uitzicht vanaf de voorzijde van (zijn) woning (...) volledig (zal) worden ingenomen door de uitgebreide vestiging van de Colruyt";

Overwegende dat uit de voorgelegde plans en fotoreportages blijkt dat verzoeker vanop zijn eigendom een rechtstreeks zicht heeft op de betrokken handelsruimte; dat, afgezien van het aangevoerde financieel nadeel, dat in beginsel niet moeilijk te herstellen is tenzij gegevens worden bijgebracht waaruit zou blijken dat dit wel het geval zou zijn, hetgeen in casu niet het geval is, verzoekers uiteenzetting voldoende concrete gegevens bevat die in hun geheel genomen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat voldaan is aan de twee voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. ONVECO en de n.v. Etn. FRANZ COLRUYT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 5 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij de beroepen van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt tegen de beslissing van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende gedeeltelijke inwilliging van het beroep van de n.v. ONVECO tegen het besluit van 2 mei 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt tot weigering van de bouwvergunning voor het uitbreiden van een handelsruimte gelegen aan de H. Van Veldekesingel te Hasselt, kadastraal bekend sectie F, nrs. 215b, 219c, 218b, 217e, 222d en 210f, worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twintig november 1900 achtennegtig,
door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.